

LÁ THƯ MỤC VỤ

Ngay từ thời Cựu Ước, người Do Thái vẫn quan niệm rằng giữa ‘đau khổ’ và ‘tội lỗi’ có liên can với nhau. ‘Đau khổ’ được xem là sự trừng phạt của Thiên Chúa vì những ‘tội lỗi’ đã phạm. Cứ mỗi lần nhìn thấy tai ương, hoạn nạn, bệnh tật, chết chóc... họ đều nhìn thấy một gương mặt của Thiên Chúa rất tiêu cực (có thể nói là rất lệch lạc). Quan niệm ấy vốn có từ lâu nhưng đặc biệt xuất hiện nhiều hơn nơi các Kitô-Hữu Việt Nam sau biến cố đen tối 30 tháng 4 năm 1975. Quá nhiều đau khổ ập đến trên mọi gia đình, quá sức chịu đựng, khiến nhiều người dễ dàng thốt lên “Chúa dùng cái roi cộng sản để trừng phạt dân mình vì đã gây ra quá nhiều tội lỗi” !

Đức Giêsu thì nhìn rất khác. Để trả lời những tranh luận của các môn đệ vì sao anh này bị mù, cha mẹ anh ta hay chính anh ta đã phạm tội ? Ngài phán : “Không phải anh ta , cũng chẳng phải cha mẹ anh ta đã phạm tội. Nhưng sở dĩ như thế là để thiên hạ nhìn thấy công trình của Thiên Chúa được tỏ hiện nơi anh ta”. Nhìn lại 13 năm tù biệt giam của Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, chúng ta cũng đã nhìn thấy rõ ràng đúng là công trình của Thiên Chúa đã tỏ hiện nơi tù nhân Giám Mục rất khiêm nhu nhưng rất kiên cường ấy. Tôi bị tòa án phúc thẩm xử 13 năm tù, tôi đã thi hành bản án ấy ròng rã 10 năm, bây giờ nhìn lại chính những năm tháng ấy là những hồng ân đặc biệt Chúa ban cho tôi. Tôi đã từng viết nếu như không có những năm tháng tù đầy ấy, không biết bây giờ con người tôi ra sao, với những chứng hư tật xấu của chính mình mà chỉ mình tôi biết rõ. Đúng là “công trình của Chúa được tỏ hiện nơi tôi” dù con người tôi bất xứng để nhận những ơn ấy.

Lời tâm sự của linh mục Nguyễn Trọng Tước thật chí lý : “...Sau biến cố tháng tư năm 75, hạn chế sinh hoạt tôn giáo đã đưa các tu sĩ Công Giáo ở Việt Nam phải học chung với nhau. Nhờ vậy, biết nhau, làm việc chung với nhau, xóa bớt cạnh tranh cục bộ...” Đó không phải là công trình của Thiên Chúa được tỏ hiện nơi Giáo Hội Việt Nam sao ? Theo thiên ý tôi thì qua biến cố tháng tư đen năm 75, người dân Việt biết rõ hơn về cộng sản. Trước đó, giới bình dân bị lôi cuốn bởi sự tuyên truyền rất xảo trá nên nuôi dưỡng cộng sản đã đành mà thậm chí giới tu hành và trí thức mà còn nhiều người mê theo lý tưởng cộng sản mới đáng buồn. Từ 30 tháng tư năm 1975 đến nay đã 39 năm, bây giờ người dân Việt (dĩ nhiên trừ những đảng viên cộng sản mù quáng ra) đã nhìn thấy tỏ tường chân tướng quỷ quyết của ‘nhóm Mafia Đỏ’ đang là Lê Chiêu Thống thứ hai, bán nước hại dân. Thiên Chúa đã mở mắt đồng bào để lựa chọn, đó không phải là công trình của Thiên Chúa được tỏ hiện sao ?

Đứng trước một con người đau khổ vì bị mù từ lúc mới sinh, Chúa Giêsu không vòng vo lý luận để đổ trách nhiệm vì tội của ai, nhưng Ngài biết rõ người mù đang cần gì, Ngài động lòng thương và ra tay chữa lành. Ngài mời chúng ta chiêm ngắm gương mặt giàu lòng xót thương của Cha Ngài bằng hành động chứ không dừng lại ở phần lý thuyết. Ngài muốn dạy nhân loại rằng :”Cha tôi không trừng phạt ai. Cha tôi toàn thiện toàn hảo nên chỉ làm những điều thiện hảo”. Cái **ác**, cái **xấu** là những thực thể đang chiếm ngự thế giới hôm nay, đang xen vào các mái ấm gia đình, đang len lỏi vào chiếm ngự các tâm hồn. Cách duy nhất để loại trừ những thứ tiêu cực ấy là thi hành điều **thiện**, điều **hảo**. Những tai ương, bệnh tật, đau khổ, chết chóc là những dịp cho chúng ta bắt chước Chúa Giêsu giới thiệu một Dung Nhan nhân hậu từ ái của Chúa Cha qua hành động cụ thể của mình.

Cũng trong đoạn Tin Mừng này, Chúa Giêsu còn căn dặn : “...Chúng ta phải thực hiện công trình của Đấng đã sai Thầy, khi trời còn sáng ; đêm đến, không ai có thể làm việc được”. Ngài biết rõ những gì sắp xảy đến cho Ngài, Ngài biết mình sắp bị nộp rồi bị giết, nên bao lâu còn sống giữa loài người là bấy lâu Ngài không ngừng ra tay ban phát những điều **thiện hảo**. Đó cũng là lời Chúa Giêsu căn dặn mỗi người chúng ta : Bao lâu còn sống bên cạnh những người thân, đừng lý luận vòng vo, đừng xét nét tỉ mỉ, đừng vội kết án. Hãy ra tay thi hành những điều **thiện hảo** bằng cách sống cảm thông chia sẻ, bằng những lời nói dịu dàng khích lệ ủi an, bằng những hành động nâng đỡ thương yêu...kèo “đêm” ập đến thì không còn cơ hội nữa đâu !

